

[Niels Andersen.]

simpelt fordi det er uhyre vanskeligt at vurdere, om de foreslåede stillinger er nødvendige. Det ærede medlem hr. Henry Christensen fremførte i sit indlæg et angreb på retsforbundet, fordi det som regeringspartner er med til at fremsætte lovforslag om et øget antal statstjenestemandstillinger. Det er rigtigt, at retsforbundet ønsker de flest mulige opgaver løst uden statens indblanding, hvilket naturligvis ville reducere statstjenestemændenes antal. Men ikke dette synspunkt er nogenlunde på linje med venstres synspunkt i øvrigt? Imidlertid har retsforbundet kun været regeringsdeltager i knap et års tid, medens venstre gennem tiderne jo ikke alene har været regeringsdeltager, men også selv har dannet regering. Venstre har ikke med sin store indflydelse formået at reducere statstjenestemændenes antal. Er det så rimeligt at stille et sådant krav til retsforbundet, efter at det har deltaget forholdsvis kort tid i regeringssamarbejdet? Et sådant angreb fra venstres ordfører tjener ikke til at fremhæve det ærede medlem hr. Henry Christensens i øvrigt på adskillige områder fornuftige indlæg. Jeg gør det ærede medlem opmærksom på, at det største antal nyoprettede stillinger placeres inden for militæret. Ønsker det ærede medlem, at sådanne stillinger ikke skal oprettes?

De øvrige lovforslag er nøje forbundet med selve lønningslovforslaget, og jeg skal derfor ikke knytte yderligere bemærkninger til dem. De synspunkter, jeg i øvrigt har fremført, håber jeg der vil blive taget hensyn til under det udvalgsarbejde, der nu forestår. Det er naturligvis nødvendigt, at lønningslove har en sådan karakter, at staten virkelig kan få kvalificerede folk. Det er også mit indtryk — og jeg kan tilføje, at dette indtryk er blevet underbygget, siden jeg er blevet medlem af det høje ting og har stiftet nærmere bekendtskab med en del af centraladministrationens folk — at statstjenestemændene både er dygtige og loyale, og at de angreb, der ofte rettes imod statstjenestemændene, er uberettigede. I denne forbindelse er det interessant at konstatere, at når der diskuteres lønninger for statstjenestemænd kontra lønninger i det frie erhverv, er det altid bruttolønninger,

der henvises til, når talen er om statens lønninger, men den skattepligtige indkomst, der henvises til, når talen er om erhvervslevets lønninger.

Sluttelig vil jeg gerne anmode om, at der ved den videre behandling af de foreliggende lovforslag tages det videst mulige hensyn til landets økonomi. Vel er det vigtigt, at vi får en god lønningslov gennemført, men for mig er det dog vigtigere, at landets økonomi holdes i orden. Jeg håber, at såvel udvalget, der skal arbejde med spørgsmålene, som statens tjenestemænd vil vise forståelse for dette synspunkt.

Alfred Jensen: Jeg kan på den kommunistiske gruppes vegne udtrykke min tilfredshed med, at der nu endelig foreligger forslag til revision af lønningsloven og de øvrige love, der er til behandling her i dag. Det er jo ikke noget nyt, at disse love trænger til revision. Allerede i 1946 ved behandlingen af den gældende lønningslov gjorde vi opmærksom på, at forslaget var behæftet med så store mangler, at loven ikke ville kunne bestå i ret mange år, uden at ændringer blev nødvendige. Det er klart, at man ikke kan regne med, at en lønningslov kan bestå, når man ikke sikrer en rimelig forhøjelse af lønningerne i takt med pristigningen, og når man bygger på lønprincipper, der stiller forskellige tjenestemænd ulovlig, til trods for at de laver det samme arbejde — jeg tænker på skellet mellem forsørgere og ikke-forsørgere og også mellem ældre og yngre tjenestemænd — og endelig var der jo en hel del andre bestemmelser, som var ganske utidssvarende. Det viste sig da også, at der kun gik 2 år, før man var nødt til at give nogle midlertidige tillæg til tjenestemændene. Allerede dengang burde man naturligvis have sat ind på at få, om jeg så må sige, skavankerne i lønningslovgivningen udbedret, men det gjorde man ikke, og da vi i 1950 stillede et forslag om motiveret dagsorden ved andenbehandlingen af lovforslaget om midlertidigt løntillæg til tjenestemændene gående ud på, at man skulle foretage en revision af tjenestemandsløven, blev dette afvist, dog ikke med alle partiets stemmer; de konservative og retsforbundet stemte ikke imod, men afholdt sig fra at stemme. Jeg nævner det,